

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

Kristi himmelfartsdag - Torsdag 21. mai 2020

Prekentekest: Mark 16:19-20 Jesus tas opp til himmelen.
Lesetekst I: Salme 110:1-3 Sett deg ved min høyre hånd.
eller Apg 1:1-11 Jesus tas opp til himmelen.
Lesetekst II: Ef 4:7-10 Han steg opp og gav gaver.

Jesus Kristus er Herre

Himmelfartsdagen og naturlovene

Kristi himmelfartsdag er en av de dagene i kirkeåret som noen holder gjøn med, jf. uttrykket 'himmelspretten'. På en nettside leste jeg nylig noen hjertesukk. Tenk det finnes folk som faktisk ennå tror at en kan fly med kroppen uten hangglider. Hallo, vi lever vel i 2020!

Predikanten må gjerne vise at han kjenner motforestillingene og humoren knyttet til denne dagen. Derfor kan det være på sin plass å påpeke at *svært mye* i Jesushistorien brøt med naturlovene – helt fra hans unnfangelse. Troen på Bibelens Jesus innebærer en tro på at «ingenting er umulig for Gud».

Der oppe / her nede

Prekentekestens vår sier det enkelt: Jesus ble «tatt opp til himmelen». Lukas beskriver det mer detaljert i Luk 24 og Apg 1. Tanken om himmelen 'der oppe' og jorden 'her nede' gjennomsyrrer NT. Efeserbrevs-teksten spiller på disse uttrykkene.

Men hovedpoenget i NT er ikke den lokale plasseringen av himmelen der oppe. Nettopp Efeserbrevet understreker meget sterkt at Jesu opphøyelse på påskedagen og himmelfartsdagen dreier seg om *en maktposisjon*. Han ble tatt opp til Guds høyre hånd «over all makt og myndighet, over alt velde og herredømme og over hvert navn som nevnes, ikke bare i denne verden, men også i den kommende» (Ef 1:21).

På selve himmelfartsdagen så de med sitt blotte øye at han ble løftet opp og en sky tok ham bort fra deres øyne (Apg 1:9). Men de skjønnte at dette nettopp signaliserte hans herredømme over både den synlige og den usynlige verden (jf. Kol 1:16–17). Guds høyre hånd er Majestetens hånd i det høye (Hebr 1:3; jf. Matt 28:18.)

«Han er min Herre»

Formuleringene i lesetekst I (Salme 110:1–3) er utgangspunktet for alle tekstene som beskriver Jesu opphøyelse. Ingen GT-tekst siteres så ofte i NT som denne salmen. For de første kristne var det avgjørende å understreke *tryggheten* i Jesu herrevelde. Han som er vår Herre, står over alle makter, synlige og usynlige. Han skal seire til slutt, for han har jo allerede seiret. Han har sonet synden og derved beseiret døden. Og han skal legge alle sine fiender til skammelig for sine føtter.

I forfølgelsestider så vel som i møte med Djevelen og onde ånder har dette alltid vært er rik trøst. For folk som har brutt med okkulte krefter, er det ufattelig trygt å bekjenne ham som bærer navnet over alle navn (Ef 1:21; Fil 2:11).

Luther skrev: «*Han er min Herre* som har gjenløst med fortapte og fordømte menneske». Det er *han* som har gitt oss et evig håp (forklaringen til 2. og 3. trosartikkel).

‘Jødiske røtter’

Siden Salme 110 spiller så stor rolle, kan predikanten gjerne understreke ‘kirkens jødiske røtter’. Det var *kong David* som kalte Messias sin Herre. «Herren sa til min Herre.» Jesus selv understreker det paradoksale i dette overfor fariseerne (Matt 22:45). Davidsordene i GT peker framover mot langt større virkelighet enn den som skjedde da kongene i Davids slekt ble innviet. For den endelige Davidssønnen, Messias, *ble gitt* den himmelske posisjonen salmen skildrer.

Og ett eller annet sted i prekenen må nettopp de to himmelfartsleddene i trosbekjennelsen løftes fram – med sin forankring i GT.

Misjon

Noen forkynnere er denne dagen på misjonsstevner. Ingen annen dag passer bedre. Jesu aller siste ord – før han for opp – gjaldt jo misjon. Siste verset i prekenteksten viser både apostlenes lydighet mot vitneoppdraget og deres fullmakt til å gjøre tegn som stadfestet budskapet (jf. Hebr 2:4).

Ved å betone dette peker forkynneren framover mot pinsedag. Jesus «for opp og gav gaver», heter det i lesetekst II. Det siktes nettopp til Åndens gaver. Jesus vinner seg et folk blant folkeslagene (Apg 15:14). **Ånden** bygger en forsamling av jøder og hedninger (ikke-jøder). Den forsamlingen bekjenner at «**Jesus Kristus** er Herre til **Gud Faders** ære». Slik kan predikanten avslutte med å slå strek under treenighetslæren.

Himmelfartsdagen er spekket av bibelteologi, jf. ovenfor(!) Men ved å forberede seg godt og tenke over hvordan aktualisere noe av seiersbudskapet, kan det være at tilhørerne vil spisse ørene.

Salmeforslag:

Følgende to sanger understreker himmelfartsdagens budskap. Ingen av dem står *både* i Salme- eller Sangboken. Om nødvendig kan de kanskje presenteres for forsamlingen på skjerm:

Jesus ble født i en stall

Sangboken nr.88

Åkrane kvitnar mot hausten

Salmeboken nr.698

Egil Sjaastad

esjaastad@fjellhaug.no